

คุณพ่อโยฮัน บัปติสต์ สักรินทร์ ศิรบรรเทิง
ผู้ช่วยเจ้าอาวาส

ปลัด...อยากเล่า

สวัสดิ์พี่น้องสัตบุรุษวัดเซนต์หลุยส์ที่รักทุกท่าน เริ่มต้นกันไปแล้วกับการเดินทางฝ่ายจิต และฝ่ายกายอย่างเข้มข้นในช่วงเวลา 40 วัน (ไม่นับวันอาทิตย์) หรือที่เราเรียกกันว่า “เทศกาลมหาพรต” เมื่อวันพุธที่ผ่านมา โดยพระศาสนจักรเชื้อเชิญพวกเราคริสตชนคาทอลิกให้ได้ร่วมส่วนไปกับการจำศีลอดอาหารที่พระจิตเจ้าได้ทรงนำพระเยซูเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบวันเช่นกัน ก่อนที่พระองค์จะเริ่มพันธกิจประกาศเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้านั้นอยู่ใกล้แล้ว แต่พระองค์เสด็จยิ่งกว่าเราคือการทำทั้งท่านนักบุญมัทธิวและนักบุญมาระโกได้เล่าให้เราฟังในพระวรสารว่าพระองค์ทรงถูกปีศาจมาผจญ แต่ก็ทรงสามารถเอาชนะการประจญต่างๆ ได้ และนั่นหมายถึงพวกเราเองก็อาจถูกประจญในช่วงเวลาที่เราอยากจะทำดีหรือตั้งใจจะทำสิ่งดีๆ ให้มากขึ้น หรือหลีกเลี่ยงการทำบาปให้มากขึ้นเช่นกัน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเราแต่ละคนจะผ่านการประจญต่างๆ ไปได้อาศัยความตั้งใจจริงของเราและอาศัยพระพรพรทานจากพระที่เราเรียกหาเสมอๆ นะครับ

สารวัตรฉบับนี้ขอแบ่งปันข้อคิดจากศาสนมหาพรตปี 2023 ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ทรงเสนอความคิดเรื่องการถือศีลอดอาหารและการก้าวเดินไปด้วยกัน โดยทรงยกพระวรสารที่ท่านนักบุญมัทธิว มาระโกและลูกา ได้บันทึกการแสดงพระองค์อย่างรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้าบนภูเขาทabor เนื่องจากพระวรสารตอนนี้จะถูกอ่านซ้ำทุกปีในวันอาทิตย์ที่สองของเทศกาลมหาพรตนั่นเอง พระสันตะปาปาจึงเชื้อเชิญเราทุกคนให้ได้ร่วมเดินทางไปด้วยพร้อมกันกับพระเยซูเจ้าเช่นเดียวกับบรรดาศิษย์ของพระองค์เมื่อครั้งกระโน้น

เป็นความจริงที่ว่าในระหว่างเดินทางนั้น พระเยซูเจ้าได้ทรงพบความบกพร่อง การเข้าใจผิด และความล้มเหลวของบรรดาศิษย์ที่คาดหวังจากพระอาจารย์คนนี้ แต่พระสันตะปาปาก็ให้กำลังใจ

พวกเราแต่ละคนว่า การถือศีลอดอาหารนั้นเปรียบได้กับความพยายาม ความเสียสละและสมาธิที่บรรดาศิษย์ของพระองค์ต้องเดินไปบนภูเขาพร้อมกันนั่นเอง อย่างไรก็ตาม เป้าหมายของการเดินทางทั้งของบรรดาศิษย์ของพระองค์ในอดีตกับพวกเราที่เป็นศิษย์ปัจจุบันคงไม่แตกต่างกันเพราะเราจะได้มีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้าเช่นกัน หลังจากที่ได้ร่วมกันอดทนผ่านความยากลำบากและความเสียสละที่เราแต่ละคนได้ตั้งใจถวายให้แก่พระในช่วงเวลาแห่งความศักดิ์สิทธิ์นี้

ก่อนจะจบสารวัตรฉบับนี้ ขอแบ่งปันถึงเรื่องการถือศีลอดอาหารนี้สักเล็กน้อยเนื่องจากมีพี่น้องบางท่านมาสอบถามว่าไม่ทำได้ไหม แล้วถ้าไม่ทำมันจะบาปไหม ก่อนที่ผมจะให้คำตอบอะไร พี่น้องลองอ่านกฎหมายของพระศาสนจักรที่พูดถึงเรื่องนี้ไว้ก็แล้วกันนะครับ

“มาตรา ๑๒๔๘ คริสตชนทุกคน แต่ละคนด้วยวิธีของตนเอง มีพันธะต้องทำการใช้โทษบาป โดยกฎหมายของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เพื่อให้คริสตชนทั้งหมดร่วมกันทำการใช้โทษบาป จึงได้กำหนดวันใช้โทษบาปขึ้น ซึ่งในวันเหล่านั้น คริสตชนอุทิศตนเป็นพิเศษ เพื่อภาวนา ปฏิบัติกิจศรัทธาและกิจเมตตา ปฏิเสธตนเองโดยทำหน้าที่ของตนอย่างซื่อสัตย์ยิ่งขึ้น และเป็นต้น โดยการถือศีลอดอาหารและอดเนื้อ ตามกฎเกณฑ์ของมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑๒๕๐ วันและเวลาทำการใช้โทษบาป ในพระศาสนจักรสากล คือ ทุกวันศุกร์ตลอดปี และเทศกาลมหาพรต

มาตรา ๑๒๕๑ การอดเนื้อ หรือการอดอาหารอย่างอื่น ตามข้อกำหนดของสภาพระสังฆราช ต้องถือทุกวันศุกร์ตลอดปี เว้นแต่วันฉลองใหญ่ตกเป็นวันศุกร์ ส่วนการอดเนื้อและการอดอาหาร ต้องถือในวันพุธรับเถ้า และในวันศุกร์แห่งมหาทรมาน และการสิ้นพระชนม์ของพระสวามีเยซูคริสตเจ้าของเรา

มาตรา ๑๒๕๒ ผู้ที่มีอายุครบสิบสี่ปี (๑๔ ปี) บริบูรณ์ ต้องถือกฎการอดเนื้อ ส่วนผู้ที่มีอายุเป็นผู้ใหญ่ ต้องถือกฎการอดอาหารจนถึงอายุเริ่มหกสิบปี (๖๐ ปี) กระนั้นก็ดี ผู้อภิบาลวิญญูณ และบิดามารดาต้องเอาใจใส่ให้ผู้เยาว์ที่แม้ไม่ถูกบังคับให้ถือกฎ การอดเนื้อ และการอดอาหาร เพราะอายุน้อย ได้รับการอบรมถึงความหมายแท้ของการใช้โทษบาป”

แม้ว่ากฎหมายพระศาสนจักรจะระบุไว้แค่ช่วงเวลานี้ แต่พี่น้องท่านใดปรารถนาจะทำให้มากยิ่งขึ้นหรือนานยิ่งขึ้นก็สามารถทำได้เช่นกัน ขอเพียงแต่ไม่ส่งผลให้สุขภาพกายและสุขภาพจิตของตนเองต้องเสียหายไป เชื่อเหลือเกินว่าพี่น้องจะพบกับผลลัพธ์ที่ดีๆ ที่พระประทานให้แน่นอน ขอให้ทุกท่านประสบความสำเร็จกับข้อตั้งใจดีของตนไม่ว่าจะเรื่องใดตลอดเทศกาลมหาพรตครับ!

พ่อยู่